

[Udenrigsministeren]

belser på at bilægge konflikten med fredelige midler. Tyrkiet deltager således i den såkaldte Minsk-proces under CSCE, der med italiensk formandskab søger at bringe parterne så nær hinanden, at der kan indkaldes til en fredskonference.

Den tyrkiske politik over for Armenien og Aserbajdsjan følges nøje i kredsen af de tolv EF-medlemmer. Således har EF-landene ved flere lejligheder indskærpet Tyrkiets internationale forpligtelser i forbindelse med de internationale nødhjælpskonvojer, der når Armenien og Nagorno-Karabakh via tyrkisk territorium.

Spm. nr. S 793

Til *udenrigsministeren* (29/4 93) af:

Merethe Due Jensen (KRF):

»Hvad agter den danske regering at gøre for at sikre Armeniens og Nagorno-Karabakhs overlevelse som henholdsvis selvstændig stat og armensk kulturområde?«

Begrundelse

Den fortsatte konflikt mellem Armenien og Aserbajdsjan i anledning af Nagorno-Karabakh truer på 5. år Armeniens og Nagorno-Karabakhs overlevelse som henholdsvis selvstændig stat og armensk område. EF-landene følger nøje Tyrkiets politik over for Armenien og Aserbajdsjan. Som formand for EF's udenrigsministre har udenrigsministeren mulighed for yderligere at forstærke EF-landenes overvågning af Tyrkiet.

Svar (11/5 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Danmark har gentagne gange givet udtryk for, at etableringen af en varig løsning i konflikten om Nagorno-Karabakh må være i overensstemmelse med FN-pagten og CSCE's principper. Heri fastslås blandt andet to væsentlige punkter: folkenes ret til selvbestemmelse, og at mindretal har krav på, at deres etniske, kulturelle, sproglige og religiøse identitet respekteres.

Inden for rammerne af CSCE har det internationale samfund gennem Minsk-processen engageret sig aktivt i forsøgene på at skabe en varig politisk løsning på konflikten. Lykkes

dette hvert, følger det, at Armenien vil overleve som selvstændig stat, og at befolkningen i Nagorno-Karabakh vil blive sikret fulde rettigheder.

Den seneste optrapning af kampene fra armensk side gør imidlertid Minsk-processens arbejde stadig vanskeliggere.

Spm. nr. S 794

Til *sundhedsministeren* (30/4 93) af:

Kåren Højte Jensen (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage for at sikre, at ordinerer af metadon til narkomaner ikke finder sted, uden at den ordinerende læge fører tilstrækkelig kontrol med, at den ordinerede metadon ikke misbruges?«

Begrundelse

Af indslag i TV-Avisen den 28. april 1993 og den 29. april 1993 er det fremgået, at læger fra private klinikker i København ordinerer metadon til eksempelvis narkomaner, der er bosatte i Vestjylland. Denne form for fjernordination er af bl.a. næstformanden for Den Almindelige Danske Lægeforening, Per Hors, blevet karakteriseret som »helt uforsvarlig«.

Svar (6/5 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

En arbejdsgruppe under Sundhedsstyrelsen er ved at lægge sidste hånd på et revideret cirkulære om ordination af afhængighedsskabende lægemidler.

Cirkulæret vil blandt andet komme til at indeholde udførlige praktiske regler om fremgangsmåde og kontrol i forbindelse med ordination af metadon. Det vil i den forbindelse blive præciseret, at den ordinerede metadon bør indtages under kontrol, at der skal foretages urinkontrol, og at patienten i det hele taget skal følges tæt. Der vil også blive fastsat nærmere regler om, i hvilke tilfælde lægen vil kunne udlevere metadon til mere end én dag uden krav om, at metadonen skal indtages under opsyn.

Såvel Sundhedsstyrelsens som embedslægerens mulighed for at føre kontrol med lægers ordination af afhængighedsskabende lægemidler vil blive væsentligt styrket ved indførelse af et nyt edb-kontrolsystem, der forventes at